

П. Делирадевъ

Върхътъ Комъ

Единъ отъ първенцитѣ на Стара-планина.

Преди години бѣхме си създали нѣщо като привичка, да прекарваме Великденъ или Коледа въ многодневенъ излетъ до върха Комъ, или по-точно до Комовцитѣ — Голѣмъ и Малкъ. Това сж два лични върха на западната частъ на Стара-планина, въ така наречения Берковски балканъ. Двата планински събратя сж най-близко до града Берковица, сгушенъ въ севернитѣ имъ гористи пазви. Ясно сж очертани тѣ и на софийския кржгозоръ въ неговия северо-западенъ откъслекъ. Затова гиздавитѣ Комовци привличатъ много излетници и отъ София, които използватъ нѣколкото пѣтища до тѣхъ: автомобилитѣ до Петроханъ, влаковетѣ до Своге или Берковица и множеството други планински пѣтечки презъ живописнитѣ гѣнки на предпланинитѣ. Най-често използвахме желѣзницата до Своге, защото пѣтътъ оттамъ нататкъ е най-разнообразенъ.

Преди да се прокара желѣзопѣтната линия презъ живописния Искърски проломъ, Своге бѣ едно отъ многото неизвестни колибарски селца съ разпрѣснати по долища и ридове отдѣлни кѣшурки или малки роднински махали. Изъ тѣждѣвашнитѣ планински селища и досега още наричатъ отдѣлнитѣ кѣщи и тѣхния малкъ имотъ съ внушителното име „държава“. Но като станция на една отъ най-важнитѣ ни желѣзници, Своге бързо